

'DAG PA, HOU JE GOED'

KOMISCHE EENAKTER

VOOR

2 DAMES - 2 HEREN

DOOR

CARL SLOTBOOM

ROLVERDELING:

Opa		65/85
Henk	zijn zoon	40/50
Bea	zijn echtgenote	40/50
Chantal	hun dochter	20/25

KORTE INHOUD:

De vader van Henk is jarig. Henk, zijn vrouw Bea en hun dochter Chantal gaan feliciteren. Geen van drieën hebben ze een goede band met de oude man en de gesprekken aan het bed getuigen daarvan.

DECOR:

Kamer. Rechts op het toneel staat een bed met het voeteneinde naar de zaal. Er staan drie stoelen in de kamer. Links de op/afgang. Verder een raam dat open moet kunnen.

KLEDING / TYPERINGEN:

Henk	Beetje patserig. Gouden kettingen. Overhemd ver geopend. Het is het allemaal net niet.
Bea	Overdreven opgemaakt. Beetje hoerig. Heeft vroeger achter de ramen gezeten. Niet op haar mondje gevallen.
Chantal	Zeer kort rokje, te laag uitgesneden decolleté. Het toppunt van domheid.
Opa	Pyjama.

SPEELDUUR:

25/30 minuten.

TIJD:

Heden.

Carl Slotboom

Medemblik

Januari 2023

toneelslotboom@kpnmail.nl

www.carlslotboom.nl

(Op het toneel staat een bed, met het voeteneinde naar de zaal. In het bed ligt een man op zijn rug, heeft zijn ogen gesloten en zijn mond open. Na enkele ogenblikken verschijnt Henk in de kamer, gevolgd door zijn vrouw Bea en hun dochter Chantal. Zij blijven alle drie bij de deur staan, zover mogelijk bij het bed vandaan)

- BEA** Ik zeg het je nog een keer, voor mij hoeft het allemaal niet.
- CHANTAL** Wat niet, ma?
- BEA** Nou, dit hele gedoe, deze hele heisa. Ik begrijp niet waarom we daarvoor helemaal uit Amsterdam moesten komen.
- HENK** Ja ja, nou weet ik het onderhand wel een keer.
- CHANTAL** Wat weet je onderhand wel een keer, pa?
- HENK** Dat gezeur van je moeder. Dat heb ik de hele weg al gehoord.
- BEA** We hadden thuis moeten blijven.
- HENK** Ik heb niemand gedwongen. Mijn vader is jarig en het is niet meer dan normaal dat wij hem gaan feliciteren.
- BEA** Nou, zo gek ben je anders niet met 'm.
- CHANTAL** Ik heb er eerlijk gezegd ook niet zoveel behoefte aan.
- HENK** Hè, ja, begin jij ook nog effe. **(Bekijkt zijn dochter van top tot teen)** Waarom loop je er eigenlijk zo bij?
- CHANTAL** Hoe bedoel je?
- HENK** Een rokje tot net onder je navel en een veel te laag uitgesneden decolleté. Kijk maar uit dat ze geen kou vatten.
- BEA** Zo loopt ze er altijd bij.
- HENK** Ja, dat weet ik.
- BEA** Dan vraag ik me af wat er nu opeens aan mankeert.
- HENK** Ze had voor deze gelegenheid toch wel iets anders aan kunnen trekken?
- CHANTAL** Ik heb niks anders.
- HENK** **(Kijken alle drie in de richting van het bed)** Marie zei dat ze niet weet of hij nog enig benul heeft.
- BEA** Nou, dan zal hij ook niet merken hoe Chantal er bij loopt. Probleem dus opgelost.
- HENK** Het gaat om het principe, Bea.
- BEA** O, nou krijgen we dat. Maar eh ... wat zei Marie nog meer?

HENK Volgens haar ligt hij in een soort coma.

BEA **(Verbaasd)** Coma?

CHANTAL Wat is dat, ma, coma?

BEA Hè, effe niet, Chantal.

CHANTAL **(Verongelijkt)** O, sorry, hoor.

BEA Marie is toch geen dokter? Hoe kan ze dan beweren dat hij in coma ligt?

HENK Een soort coma, Bea. Een sóort van coma.

BEA O ...

HENK Hij is in ieder geval niet aanspreekbaar.

BEA Mooi, hebben we ook geen last van 'm.

HENK **(Maakt aanstalten om naar het bed te lopen)** Nou, kom op.

CHANTAL Gaan jullie maar eerst, ik wacht wel effe.

HENK Waarom?

CHANTAL Omdat ik het heel erg griezelig vind.

HENK Wat is dat nu weer voor onzin?

CHANTAL Ik kan er niks aan doen, maar dat vind ik nu eenmaal.

HENK Een ouwe man in een bed, daar is toch niks griezeligs aan?

CHANTAL Nou, dat vind ik wel.

BEA Je hebt toch wel vaker een vent in een bed zien liggen?

CHANTAL **(Met een veelbetekenend lachje)** Jawel, maar die waren springlevend.

HENK Ja, dát weten we. Nou, kom op. **(Henk gebaart dat Bea en Chantel verder moeten komen. Bea eerst en Chantel er schoorvoetend achteraan. Henk gaat bij het bed staan, de beide dames houden afstand)**

HENK Hallo, pa. We komen je even feliciteren en een fijne verjaardag wensen. Bea en Chantal zijn er ook.

BEA **(Smalend)** Een fijne verjaardag. Wat een giller.

HENK **(Geïrriteerd)** Ja, een fijne verjaardag. Hij is toch jarig vandaag, of niet soms?

BEA Ja, hij is jarig vandaag, dat klopt. Maar ik vraag me af of 'ie er veel van merkt. Moet je kijken hoe 'ie erbij ligt.

CHANTAL (Kijkt vol afgrijzen naar de man in het bed)
Getverderrie!

BEA Hè, Sjan, hou effe op.

CHANTAL Nou, ik vind het gewoon heel erg eng. Kun je z'n mond niet effe dichtdoen, pa?

BEA Ga maar een beetje opzij, Sjan.

HENK Hoe gaat het, pa?

BEA (Verbaasd) Hoe gáát het? Nou, dat is wel duidelijk, dacht ik zo.

HENK Je ligt er maar lekker bij, hè, pa.

BEA Dat komt dan mooi uit, want hij was altijd al liever lui dan moe.

HENK (Tegen Chantal) Zeg jij ook even wat tegen opa.

CHANTAL Wie? Ik?

HENK Ja, zeg even wat tegen die man.

CHANTAL Wat moet ik zeggen dan?

HENK Wat maakt mij dat nou uit. Zeg gewoon wat. Je zit anders toch ook niet om tekst verlegen?

CHANTAL Ik weet effe niks.

HENK (Met een zucht) Laten we maar gaan zitten.

BEA Niet te lang hoor, ik ben nou al depressief. (Gaan alle drie zitten. Bea en Chantal tegenover elkaar, ieder aan een kant van het bed. Ze kijken een tijdje naar de man in het bed) Wat kan een mens aftakelen, hè?

CHANTAL Wat heeft 'ie eigenlijk?

BEA Je kunt beter vragen wat 'ie niet heeft.

CHANTAL Wat heeft 'ie niet dan, ma?

BEA Hè, Sjan, vraag effe niet zo veel.

CHANTAL (Verongelijkt) O, sorry, hoor.

HENK Die man is oud. Oud en versleten.

CHANTAL Ik hoop dat ik nooit zo word. Getverderrie.

HENK Nee, echt florissant ligt 'ie er niet bij. (Henk kijkt nog eens goed) Mijn hemel, en dan z'n waffel zo wijd open.

CHANTAL Misschien moet je 'm effe dichtduwen, pa.

HENK (Verbaasd) Dichtduwen?

BEA Ja, dat is toch niet zo gek?

HENK Ik kijk wel uit. Stel je voor dat ik wat breek en dat z'n onderkaak dan dwars tegen z'n bovenkaak aanhangt.

CHANTAL Getverderrie, pa, hou op alsjeblieft.

BEA **(Geef een klap tegen de onderkaak. De man in bed geeft geen krimp)** Zo, die zit dicht.

HENK **(Kijkt)** Nou, het wordt er niet beter op. Hij heeft nou een hele scheve bek.

BEA Ik vraag me af wanneer 'ie voor het laatst is gewassen. Het ruikt hier nou niet bepaald lekker fris.

HENK Ik zet het raam wel effe open. **(Staat op en loopt naar het raam)**

BEA Kijk maar uit dat 'ie niet wegwaait.

CHANTAL Wegwaait, ma?

BEA Ja, die man is graatmager, een zuchtje wind en weg is 'ie.

CHANTAL Nee, laat dan het raam maar dicht, pa.

HENK Ja, wat is het nu: open of dicht?

CHANTAL Dicht. Straks waait 'ie weg en dan moeten we 'm nog gaan lopen vangen.

HENK Ik word doodmoe van jullie.

CHANTAL Ik wou dat ik thuis was gebleven.

HENK Ja, dat ben je niet, dus hou op met je gemekker.

CHANTAL Hoelang blijven we?

BEA Niet te lang hoop ik.

HENK Let een beetje op wat je zegt.

BEA Waarom?

HENK Je weet nooit wat mensen die in een soort van coma liggen allemaal meekrijgen van wat er wordt gezegd.

BEA Hij krijgt niks mee, neem dat maar van mij aan, Henk. Die man heeft geen enkel benul meer. We zitten hier echt voor niks en niemendal.

HENK Nee, dat zitten we niet. Hij is jarig vandaag en dat vieren we.

BEA **(Smalend)** Ja, hoor, hieperdepiep.

HENK Ik zou eigenlijk wel een pilsje lusten, ik verrek van de dorst. Ik ga even naar Marie. Moeten jullie ook wat?